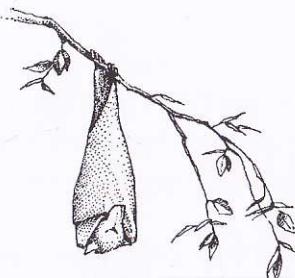

Stelaluna

J A N E L L C A N N O N

Traducere din engleză de Eva Leonte

ARTHUR

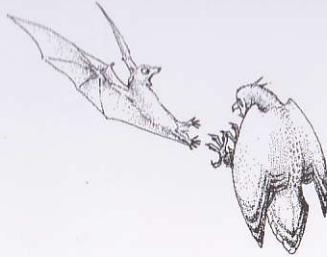
Î

ntr-o pădure toridă și umedă, departe, foarte departe de aici, locuia odată o mămică-liliac, de felul celor care mănâncă fructe, și puiul ei nou-născut.

O, cât de mult își iubea Mama Liliac puiul mititel și moale!

— Îți voi spune Stelaluna, murmură ea.

În fiecare noapte, când zbura din cuib ca să caute de mâncare, Mama Liliac o ținea pe Stelaluna strâns lipită de pieptul ei.

Într-o noapte, în timp ce Mama Liliac zbură atrasă de aroma tare a fructelor coapte, o bufniță se luă după ea. Neauzită, pasărea cea puternică se năpusti asupra liliecilor.

Mama Liliac încercă să scape, ferindu-se și tipând, dar bufnița lovi din nou și din nou, aruncând-o pe Stelaluna în gol. Aripile ei de pui erau la fel de moi și neputincioase ca hârtia udă.

Stelaluna se prăbușea repede, tot mai repede, în pădurea de dedesubt.

Desișul întunecat al ramurilor înfrunzite o opri pe Stelaluna din cădere. Una dintre crenguțe fu suficient de mică pentru picioarele ei minuscule. Înfășurându-se în aripi, cuprinse ramura subțire, tremurând de frig și spaimă.

— Mama! scânci Stelaluna. Unde ești?

Când dădură zorii, puiul de liliac nu se mai putu ține. Căzu din nou – jos, tot mai jos.

